

ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929.

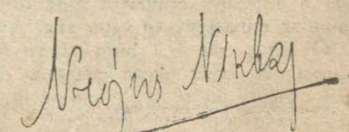
Α.Ρ. 115.

Σ.Γ.

Γκλόρια Σβάνσον

ΑΙΝΑ ΚΑΡΑΛΙΕΡΙ ΛΟΡΑ ΔΡΑΧΜΩΝ 10 000

Ο ΜΕΞΙΚΑΝΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

ΤΟΥ κ. ΘΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Δεν του άρεζε καθόλου αυτός ο ήλιος του Παρισιού, τόσο διακριτικός, μοσκομυμένος πάντα πίσω από τα σύννεφα. Ούτε οι άνθρωποι στο δρόμο. Τά γκαρσόνια του Μαξιστί, που άμεινος το κατάλαβαν πως ήταν Μεξικανός, την πολιτεία, το χωριό, την καταγωγή του, κι' άρχισαν να του μιλούν για τη ζωή, τα ήφαιστα της πατρίδας, τα μεταλλεία. Τού ένοχλούσαν τα νεύρα. Άναγκάστηκε να κόψει τον καφέ και το τσάι. Έτρωγε λίγο.

Τη νύχτα, μέσα στο κρεβάτι, άνοιγε ένα μεγάλο λεξικό, που θα το είχε ξεχάσει στο δωμάτιό του κάποιος προηγούμενος πελάτης, το διάβαζε, μάθαινε απ' έξω ένα-δυο σελίδες, χαϊρότανε για τη μεγάλη φρεσκάδα της μνήμης του και νύσταζε. Τότε, μ' ένα πήδο βοισκόταν έξω από τα σκεπάσματα και χτυπούσε στη διπλανή πόρτα όπου, συνοδευόμενος από κάποια βολική κυρία, εξημέρωνε τα γαλλικά του ο νεαρός Μπένσον.

Ο Μπένσον ήταν γινός ενός σκοτωσέζου μεγαλοκτηματία. Πρώ δυο χρόνων εγκατέλειψε το σπίτι του, τα στενά νησιώτικα όρια της 'Αγγλίας κι' έφυγε για τη Νότιο 'Αμερική, όπου άρχισε να γνωρίζεται με τη ζωή γενόμενος λούστορος. Έκει γνώρισε και τον Μεξικανό μας Ματέο Μπαρόρα. Από τότε, δεν τον αφήνει: γραμματικός, συνοδός, υπηρέτης και θαυμαστής του φανατικώτατος. Τού απαγγέλλει στίχους, του μιλεί για τα παιδικά του χρόνια, το θάνατο μιας αδελφής του που άγαπούσε κι' ο πατέρας του. Ο νεαρός Μπένσον είναι ανεξάντλητος σε εύφλογιες, μελαγχολίες, διηγήσεις κι' ανεκδοτολογικά κάθε είδους. Λατρεύει τον Μπαρόρα, ιδίως έτσι τη νύχτα όταν του χτυπάει την πόρτα και πηγαίνει κι' άνοίγει. Τόν βλέπει αντίκρυ του χαμογελαστό. Είναι η μόνη στιγμή όπου ο Μπαρόρα χαμογελάει, εύχαριστημένος και ήσυχος επειδή πρόφερε και νύσταζε! Φουσκώνει από ευτυχία: ή ικανότητα του ίδιου δεν τον έχει ακόμη εγκαταλείψει.

Η βολική κυρία δεν ξέχει τί στάση να κάνει, ποιά ρούχο της να φορέσει, ποιά εσώρουχό της να πετάξει. Άγατώντας της εύκολιες, τα πετάει όλα και ξεαλωνεται στο νταβάνι. Από την περσίδα της ξαίρει ότι μπορούν να συμβούν τόσα πράγματα, τόσο πολλά, ώστε άδυνατεί να μαντέψει τί ακριβώς θα συμβεί.

Τι ακριβώς θα συμβεί; Το ένα πόδι πάνω στ' άλλο, στάση άναμονής. Τίποτε. Σηκώνεται βόθια σε λίγο, κι' αφήνει της διάφορες άπληψεις του κορμιού της, κάτω από το φως του ηλεκτρικού, να προκαλέσουν τα τόσα διάφορα πράγματα που είναι δυνατόν να συμβούν. Άκου σιωπή. Ο Ματέο Μπαρόρα την κοιτάζει άόριστα. Θέλει να καπνίσει. Δεν έχει σπύρια. Έξασκονθεί να κοιτάζει την εξέλισσομένη γυναικότητα. Όλοένα πιο άόριστα. Κατόπι στρέφεται στο Μπένσον και με φωνή θριάμβου:

— Μπορώ ακόμη.

Η κυρία παρεγγείλει αυτή τη διαπίστωση του και ξεπολίζει ένα γάργαρο γέλιο. Ο Μπαρόρα συμπληρώνει:

— Μάλιστα, Μπένσον, άγατημένη Μπένσον, μπορώ ακόμη να κοιμηθώ. Να πρό των μολύς λεπτών ενόσταξα. Νυστάζω και τώρα. Όποτε μπορώ ακόμη. . . Ζήτω ή ζωή!

Η κυρία μένει με τα μάτια και της σιαγώνες δοκίμασες. Τους βλέπει που ντύνονται και φεύγουν για ένα μικρό γυράκι, τέτοια ώρα μέρας. Είναι ώρα τετάρτη πρωινή.

Στο δρόμο προσπαθούν να προκαλέσουν την προσοχή των άστυνόμων. Οι άστυνόμοι δεν τους προσέχουν. Ο Μπαρόρα μελαγχολεί, ο Μπένσον διηγείται πως αυτοκτόνησε ο κορυφός του πέρου, τη μέρα της 'Αναλήψεως. . .

Ο Μπαρόρα έχει βαρεθεί τη διήγηση του νεαρού. Σε λίγες μέρες φεύγουν από το Παρίσι. Τίχνη βαρεθεί. Συλλογίζεται, τη νύχτα, από κατάντρομο του βατοριού. Έκει είναι

καλλιτέρα.

— Ξέρεις, Μπένσον, συλλογίμην την ψυχολογία των τιμών ανθρώπων. Είναι ενδιαφέρον. Τί μπορεί να γίνει στη ζωή ενός τιμών ανθρώπου; Σχεδόν τίποτε. Άπολύτως τίποτε. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον. Λόγου χάρι, ένας τιμός διμος, τί μπορεί να έχει νωορσεί; Μεγάλη κυρία, μερικούς κυρίους καθώς πρέπει. Τους πελάτες δηλαδή και τους συγγενείς του.

— Και μερικούς λουποδίντες.

— Μικρολοποδίντες, που τους συλλαμβάνει πάντοτε ή άστυνομία και που δεν τον άνησυχούν διόλου. Δεν τού τυχαίνει ποτέ να γνωρίσει έναν μεγάλον άνθρωπο. Όταν γνωρίσεις έναν μεγάλον άνθρωπο άγατημέ μου, ή ζωή σου πιά είναι σημειωμένη για πάντα. Δέ με πιστεύεις;

— Έκ τού στόματός σας ή άλήθεια. . .

— Οι τιμοί άνθρωποι δέ γνωρίζουν μεγάλους ανθρώπους. Άλλά αν τύχη, μία μέρα και συναντηθούν.

Μέ το στόμα κλειστό, έκανε μερικά βήματα. Άναστάνεζε:

— Στο Παρίσι έχει πάρα πολλούς τιμούς ανθρώπους!

Άισθάνονταν την άηδία δυνατή και μεγάλη άπως αυτά τα σπύρια, στις δυο μεριές του δρόμου, που σιγά-σιγά τα ξεσκεπάζε το φως της αούγης.

Την παραμονή που θ' αναχωρούσαν για το Χερσούργο, πήρε τον Μπένσον και γιόρισαν να κάνουν μερικές άγορές στα μεγάλα έμπορικά.

Δέν ήταν στα κέρια του.

Το άπόγευμα, ζήτησε να περάσουν άπ' ένα δυο διάστημα κοσμηματοπωλεία. Το μόνο που τού έκανε εντύπωση ήταν τού 'Υ6 Γκωλ, εκεί σταμάτησε και θέλησε να δει της πολιτισμώτες συλλογές τους.

Ένα βραδυάκι, που το είχε πουλήσει την περασμένη έβδομάδα ο γινός του Μαχαρανά της Χιντανάρας, κράτησε λίγο την προσοχή του.

Κατόπι τάφησε άδιάφορα. Τους περιερίονταν οι δυο μεγαλύτεροι υπάλληλοι του κοσμηματοπωλείου. Ο Μπαρόρα τους έλεε τ' όνομα, τη διεύθυνσή του στο Παρίσι, τους εξήγησε πως ήθελε κάτι το έξαιρετικό. Καταλάβαιναν πως είχαν να κάνουν με πελάτη μεγάλου περιουσίας, και σε λίγο ήρθε ο ίδιος ο 'Υ6 Γκωλ να προσφέρει της άπρησιές του. Ένα τέτοιο έμπορο κοσμημάτων δεν έφερε να τον άφισουνε να φύγει χωρίς να ικανοποιηθεί. Αυτό φυσικά δεν επατόδιζε τον μυατικό άστυνόμο, που στεκόταν στη μία γωνία του σαλονιού, να επιβλέπει τους δυο ξένους, τα χέρια τους.

Άνοιγαν ή βιτρίνες, ή μία ύστερα από την άλλη, τα όμορτερα είδη, ή άγριότερες τιμές. . . Ο Μπαρόρα έμνε άσυγχλιντος.

Τάβαινε μέσα στο χέρι του, τα χάιδνε, τ' άφεται, να καταλαβαίνει καλλίτερα τη σημασία του πελάτη και να πεισματώνεται να τον θαμβώσει. Έπαιλούς το καθόρθωσε.

Έμπρός σ' ένα πελώριο μαύρο μαγαριτάρι, ο Μεξικανός άνοιξε τα μισόκλειστα μάτια του:

— Πόσα; ρώτησε κοιτάζοντάς το άχρόταστα.

Ο 'Υ6 Γκωλ ήταν τώρα βέβαιος για την έπιτυχία. Χωρίς κανένα διαταγμό:

— Τετρακόσιες χιλιάδες φράγκα.

Ο Μπαρόρα το είχε βγάλει κούλας το καρνέ του, υπέγραψε βασιστά ένα τσέκ και χωρίς να πη λέξει πήρε το μαγαριτάρι. Πάντως ο 'Υ6 Γκωλ, κατ' ερώτησή του, τον έπασσε στο λόγια, να του δείξει κάτι ακόμη συλλογές του, να του πη πως προσμεινεται να κοσμηματοπωλεία.

Και σ' αυτό το μεταξύ ο ταμίας χε κατάθεσις στ' όνομα του Ματέο Μπαρόρα λαάδον φράγκων. Η τράπεζα άπήνησε καταφατικά, ο ταμίας κατέβηκε κι' έκανε το σχετικό σύνθημα στον 'Υ6 Γκωλ. Αυτός τότε δχι

πιο σιμά του και τού μιλήσε:

— Θα ήθελα να σας μιλήσω άπο αυτό το 'Υ6 Γκωλ που έφερε ίσα σ' αυτό της διευθύνσεως.

— Είμαστε έντελώς μόνοι; ρώτησε ή κυρία άνήσυχος.

— Έντελώς. Σας άκούω.

— Λοιπόν, έκείνο το μαγαριτάρι που πουλήσατε, θα θυμάστε, το προνομή μου, γυναικός μου. Όπως ήμουν βέβαιος περιερίστηκε. Πρώτη φορά που έβλεπα κάτι τέτοιο στο πρόσωπό της. Πέρασαν πέντε μήνες, τώες καλλίτερες πέντε μήνες της ζωής μου, άλλα κατόπι. . . την έπασαν πιά ή κυρία, τις τριπές της, το υπονόηδο. Θέλει να έλθει μαγαριτάρι, έντελώς το ίδιο, για να ή έλθει σκεπασμένη. Η ζωή ξανάγινε άπονη.

Περίε: να βρεθεί.

Και χαμηλώνοντας τ' όψη του:

— Πρέπει να βρεθεί γρήγορα. . .

το ίδιο μαγαριτάρι για να ής το προνομή.

Ο Γκωλ τον καταλάβαινε. Δέν ήταν άπονη φράδα που μετεδιδόταν σε τέτοιες έστιμες.

— Θα προσπαθήσω. . .

— Θα ήθελα να ήλθω γεια δλους τους μεσίτες μου, έμνησε ή άνεπισήμως, αλλά σ'ας προσέσωπα πιά άπο πολλή δίσταση.

— Πρέπει να βρεθεί, άποηότε άποηότε άν είναι. . .

Δέν θα με σταμάτησε πιά. Καί τριτάσια τμή άόνη άν έζησαν. Καί τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

τετατάσια, πιά θα δεχθό. Ζήτησε πιά

παιτών. Θα δεχθό και θα σ'ας είμαι ευγνώμων.

Την τόνισε την τελευταία φράση του. Ο Γκωλ έβλεπε να τού προσφέρεται: μία άπο της μεγαλύτερης εύκαιρίας. Συλλογίζεταν. Σχέδια, υπολογισμοί, τεχνάσματα έπι τεχνασιμάτων. Ο Μεξικανός τον άκούσε:

— Αίτη ή ύπόθεσις θα μείνη μεταξύ μας. Δέ θέλω να έπάρω την προσοχή του άλλου προσώπου. . . Φεύγω για τη Νίτσα, ή διεύθυνσής μου στο Νεγκρεσκό Παλάς. Μόλις βρεθεί το άναζητούμενον, μου τηλεγραφείτε σ'αυτομάτως: εφ'όθεν ή άνθρωπος. Καί δίπλα βάζετε την τιμή. Γιατί έπατέλους πρέπει να έρω και την τιμή.

Ο Γκωλ ήταν συγγινήμενος και νευρικότατος:

— Σήμερον, σήμερον Μπαρόρα, δέ κάνω τ' άδύνατα δυνατά.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο κ. Θράσος Καστανάκης

Πράγματι, σε λίγες ώρες τού τόφερε.

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

Ο 'Υ6 Γκωλ, πάντα περμένο.

Και μία χαμωκισμένη μέρα άπαιτείται τη θέση του. Είχε άνοιξη ή άνοιξη κι' έμνε Μεξικανός με τον ίδιο πιά άσπαστο ποδοχές χαροχίμενος, ημνηστικός άπο σεις.

— Ά! και είστε τόσο καλά σ'αυτά τα όρεα, έχετε παχύνει. . .

— Ναι, μπορώ και νύσταζω τώρα πιά. Θα ήθελα να δώ. . .

— Σας έχω κρατήσει τα σπύρια. . .

Και τόν έφερε έμπρός στις πόλεις του. Ο Μπαρόρα της κατέβη λίγη ώρα. Δέν στεναχωρήθηκε. Μέ τρώει που έτρωγε

ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ

Η Γκλόρια Σβάνσον, της όποιος την εικόνα δημοσιεύουν στο έξοφυλλο, ή πιο σημαντής πρωταγωνίστρια της όδώνης, άρχισε το στάδιο της στο μουσικό θέατρο, όπου ή γοητευτική φωνή της έάγνευε τους άκοροατές.

Η χαρακτηριστική της όμορφος φωτογένεια έγινε άφορμή να εγκαταλείψει το θέατρο για τον κινηματογράφο. Έπαξε σε πολλές ταινίες της 'Παράδοξου' όπως: 'Κυρία με τας Καμελίνας', 'Ζαζό', 'Κυρία δέν με Μέλλει'.

Σόνας κτλ.

Κάποτε ή θαυμαστής της είχαν φαντασθή ότι βεβαίω να μιμούνται κάθε ντύσιμο και κάθε ιδιοτροπία της. Είχε κανονίσει αυτό σ'αυτή έπιδημία.

Σήμερα που έπικρατεί σ' όλον τον κόσμο ή όμιλοσος ταινία, ή μεγάλη καλλιτέχνης βρίσκεται την εικόνα να μ'ας άνερωχίση την μαγευτική φωνή της, που δέν την γνώριζαν τότε οι φίλοι του κινηματογράφου.

Η Γκλόρια Σβάνσον είναι μελαχροινή με μεγάλα καστανά μάτια.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στην Αυτοκρατορική Βιβλιοθήκη της Βιέννης ύπάρχει ένα κομμάτι χαρτί μόλις 21 εκατοστόμετρων μήκους και 16 πλάτους, έπί του όποιου είναι γραμμένα τα εξής μέτρα της 'Αγίας Γραφής τόσο καθαρά, ώστε να διαβάσωνται και χωρίς μικροσκόπιο:

Η Ρωβ' γεγραμμένη. Ο έκκλησιαστής έβραβίστη. Τό άσμα άσμάτων χαλδαϊστί. Η 'Εσθή άρσίστι και το Δευτερόνομον γαλλιστί.

Η ΓΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Είναι το ζήτημα που άπρησλόνσε πολλόν καρρό την Υπηρεσία της 'Υγιεινής των 'Ηνωμένων Πολιτειών και ιδιαιτέρως την 'Υπηρεσία της 'Υγιεινής του Κάνσας που έφθασε μέχρι σημείου να βάλει. . . κανονισμό στο φιλί!

Ιδού μερικά άρθρα:

«Μη φιλιώσαστε σε μέρος όπου ύπάρχει πολλός κόσμος, ή άερίζονται κακώς.

«Προσέχετε όταν φιλιώσαστε, την άλλαγή της θερμοκρασίας. Μη βιάζεστε το παλτό σας και μην έκτίθεσθε στα ρεύματα.

«Μετά της κοσμικής συγκεντρώσεις και τα διάφορα προκαταρκτικά παίγνια του φιλιού, να. . . κάνετε γαργάρες προσεκτικά.

«Επιστρέφοντας σπίτι σας, κάνετε ζεστό ποδόλουτρο με μουστάρδα».

Άραγε ή άμερικανική νεολαία θα άκολουθήσει αυτόν τον ιδιότροπο κανονισμό, που κινδυνεύει να καταστρέψει όλη την ποίηση του έρωτος;

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΜΑΡΤΥΣ

Στην πόλη Μοντάνα, των 'Ηνωμένων Πολιτειών, ο Τζακ Ρέινγλντ, πλανόδιος παγωτατζής, είχε άντιληφθεί ότι ή γυναίκα του Ρόζα εγκατέλειπε συχνά την συζυγική έστια για να έπισκεφθή έναν πλούσιο κτηματία, έκει κοντά.

Όταν έπρόκειτο να λείψει, ή σύζυγός του συνήθιζε να έμπιστεύεται τον πιθήκο της σ' ένα γείτονα που κατενίστο στην κτηνοτροφία.

Κάθε φορά που ο Τζακ Ρέινγλντ έβλεπε το μικρό ζώο στο μαγαζί του γείτονου, ήξερε ότι ή σύζυγός του τον άπατούσε, όπως όποτε ο πιθήκος είχε καταντήσει το θαρμέτρο της συζυγικής άτυχίας του.

Χάρη σ' αυτόν τον σιωπηλό μάρτυρα, ο παγωτατζής άπόσσε να κάνει τον ισολογισμό των. . . αερίδων της γυναικας του και ήδη ζήτη άπ' τον κτηματία άποζημίωση 100.000 δολαρίων.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΟΥ

Ο πρώην κατάδικος Χάρου Ρός ή Λίντερμαν, αυτοκτόνησε στο καλλι της φυλακής του, στη Νέα Υόρκη, όπου είχε κλεισθή διά παρά-

νομή όλοφροσύνη. Έγραψε στον δικαστή που τον κατέδικασε, λέγοντας ότι προτιμούσε να πεθάνη παρά να ζή στη φυλακή.

Μάλλον ο Ρός φοβόταν μην άνταμώση τον παλτό έχθρο του Λέον Κρέμερ, που ήταν κι' αυτός κλεισμένος στην ίδια φυλακή. Πρό όλίγων ετών, ο Ρός και ο Κρέμερ δεικνόνταν μαζί στη φυλακή της Ντανεμάλα. Ο Κρέμερ είναι επικίνδυνος κακοποιός της περιφέρειας Ουίτμορ. Κατά την έποχή που ήταν φυλακισμένος, σχεδίαζε να δολοφονήσει, τη βοηθεία των συντρόφων του, που τού έσπορη έβουσαν τα κατάλληλα εργαλεία. Ο Ρός, που ήταν ένήμερος του σχεδίου, τον κατήγγειλε στής 'Αρχής. Ο κακοποιός όμως έκδικήθηκε άκροσημειώνοντάς τον τρωσά και σφαγίζοντάς τον στο μέτωπο με την σφαγή που οι συμμαρτί, έπεφύλασαν στους προδότες.

Ο Ρός πήρε χάρι κι' άρρήθ' ελευθερίας, ή τύχη όμως τον έφερε στη φυλακή όπου ο άνθρωπος, τον όποιο είχε προδώσει, ήταν φυλακισμένος. Η άνάγκη της ροδερής τιμωρίας που είχε ύποστη, δέν έπασε να παρακολουθή τον προδότη και τον παρεκίνησε ν' αυτοκτονήσει.

Ο Ρός κατόρθωσε να στραγγαλισθή, τη βοηθεία της ζώνης του, την στιγμή που ο συγκατάδικός του κοιμόταν ήσυχα. Όταν αυτός έδυνησε, είδε τον Ρός σωριασμένο στο στρώμα του. Προτού πεθάνη, έβαλε στην τσέπη του συντρόφου του τα λίγα δολάρια που είχε, συνοδευόντάς τα μ' ένα γράμμα.

«Άξινο, έγραψε, τα λεφτά μου στους συντρόφους, για να πιούνε στην ύγειά μου, την ώρα που θα υπαίνω εγώ στην κάλαση».

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΡΑΧΝΗ ΤΗΣ ΓΟΥΓΙ-ΕΝΗΣ

Η 'Αμερική των Τροπικών είναι ή πατρίδα άραχνών τεραστίων μεγέθους για της όποιες οι ταξιδιώτες διηγούνται φοβερά άνεκδοτα.

Όπως σε όλες της έξωτικές διηγήσεις, πρέπει να υπολογίσουμε την υπερβολή και να άρνθούμε να πιστέψουμε, λόγου χάριν, ότι αι άράχναι μπορούν να θανατώσουν έναν άνθρωπο διακινώνοντάς τον.

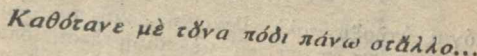
Έν τούτοις, μέχρς άποδείξεως του άναγνίστου, τα δόντια του δεν είναι φαρμακρό και φαίνεται δύσκολον να προκληθή θάνατος άπό το δάγκωμά του.

Μόνον που άπεδείχθη ότι έπιτίθενται ένα-τόν των μικρών πουλιών, τα όποια πνίγουν άνάμεσα στις φοβερές τσιμπιές τους, προτού τους ρουφήξουν το αίμα.

Τό σώμα της άράχνης αυτής είναι δυο φορές μεγαλύτερο άπο

...είπα. Αφίστε με να τελειώσω... στην π...
...ρα του γάμου, ή Άνιτα πήγε δη... λοί. Κά...
...τό μονοπάτι, κα περιπλανήθηκε μέ... σανα.
...θώ ζήση παρά μόνο δώδεκα ώρες ά...
...Θάβηλα να πελάνη χωρίς να υποφέ... μηχανή...
...ν ά δη προηγουμένης την χιμαϊστή... στα χλ...
... διαχορνό...
...Ραχ...

— Ἡ
θηματικὴ
— Τὸ
πὼς θὰ
καὶ μόνο

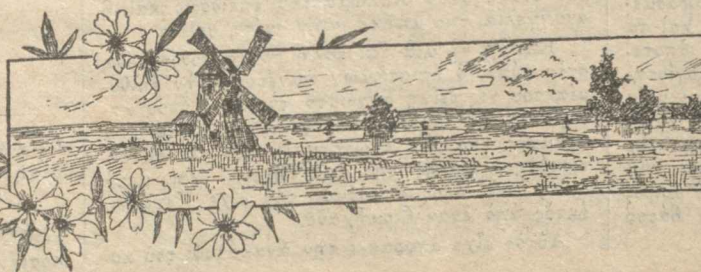

ακρινόταν καθαρά. Ἡ ἑλκωμένη μορφή του
ἤλδα ἀναστέναι θά-

...μετρούστε. Καί τόκανα αὐτοῦ
...ἰά ν' ἀποχωρήσω ὁρίστικα τῆς
...τῆν ὄνειρώδη Ἀνγοτέ...
...Ε. ΓΚΡΕΝ

— Ὁ τελευταῖος Γάλλος ἡθοποιὸς

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

A black and white illustration of a man in a light-colored, long-sleeved shirt and dark trousers. He is sitting on the ground, leaning forward, and playing a large drum with his right hand. His left arm is raised high, holding a cymbal above his head. There are three short, curved lines above the cymbal, suggesting it is being shaken or creating a sound. The background is a simple horizontal line, with the area above the line being white and the area below being black.

Χριστούγεννα 1926. Πέτρος Κ....

Τ Ε Λ Ο Σ

(Μετάφρασις Ντόλη Νίκα.)

Πέτρος Κ.....

(Μετάφρασις Ντόλη Νίκδα.)

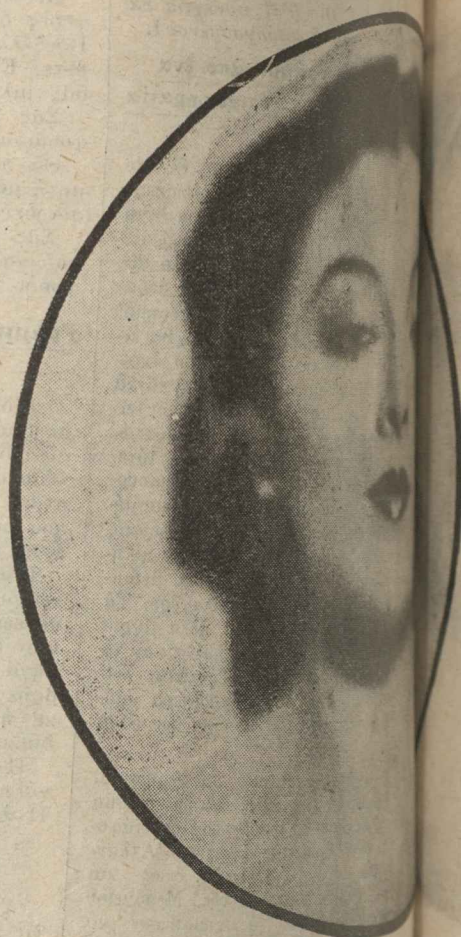
1875

Τρεις μοντέρνες Χάρτες του κινηματογράφου. — 'Η 'Ιωάννα Λώρ, αν, ή Κλάρα Μάου και ή 'Αντριέν Ντωρέ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ

'Η νεαρή άμερικανής πρωταγωνίστρια Μίρεντ, και δλίγων μινών ως δότη πρώτον μεγέθυνος, οι ειδικοί είναι βέβαιοι ότι σύντομα θα γίνουν Γκάμπρο που θεωρείται σήμερα ή δυνατά.

'Ο κομμωτής Ουόλεϊ Ρέουρ Έκοψε χόριν διασημότης, τη μαλλιά της Δόος 'Ελσαόφελ. Αιτά στην κορυφή ενός βουτού του Ραίνερ Παρκ, ταύτω από μια άβυσσος 3 χιλ. μέτρων.

Αριστοτέλ: Μιά χαριτωμένη έκθεσις... ποιών 'Αγροί ζει μία σκηνή του νέου φίλμ 'Αγροί γειοι άγγελιοι, δπλ. ή μπαλλάρινος, σχολο γύμνασμα με τα πόδια.

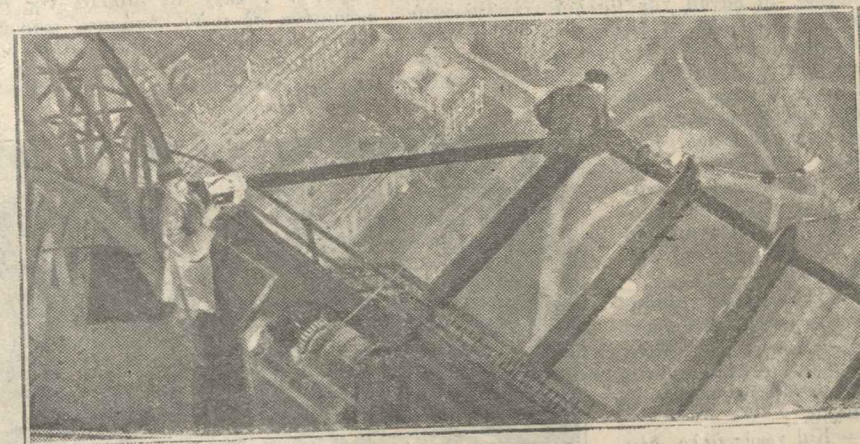
Ανω: Οι αυστριακοί σωφές που σκοτώνουν ή τραυματίζουν κανένα πεζόν διαπομπέονται εις τους δρόμους της Βιέννης, συνοδευόμενοι από ένοπλων αστυφύλακα. Κάτω: 'Ενα νέος είδος στερογγυλών τραπουλόχαρτων που είναι της μόδας στην Εγγόπη.

Στα γερμανικά σιλβωτήρια εισήχθη ή χρήση του πρακτικού αυτού 'παράβαν' των γυναικείων γονάτων, διά να μη... άπασχολείται ή προσοχή των ήποδηματοκαθαριστών από την εργασία τους.

'Ο βασιλεύς του Βελγίου 'Αλβέρτος είναι μανιάδης 'Αλпинιστής. 'Η φωτογραφία μας τον δείχνει (πρώτον άριστερά) επί της ύψηλοτέρας κορυφής του 'Αμπερ, μαζί με δύο οδηγούς.

Πώς παίρνεται το φωτογραφικό ρεπορτάζ των έφημερίδων και περιοδικών. Κρεμασμένοι στα σίδερα του πύργου 'Αϊφελ, 300 μέτρα επάνω από την γη, δύο φωτογράφοι ρεπορτερ περιμένουν να περάση μια επίσημος πομπή.

'Η φωτογραφία μας παριστά μίαν καινοτομίαν της άμερικανικής δικαιοσύνης. 'Ο διευθυντής της αστυνομίας της Φιλαδέλφειας εξετάζει τον δολοφόνον Ουάλλιμ Πέτρος, ενώ συγχρόνως, και διά πρώτην φοράν, λαμβάνεται ειδική δμιλοῦσα ταινία, ή οποία αποτυπώνει όχι μόνον τας κινήσεις αλλά και την φωνήν του κακούργου. Το φίλμ αυτό της άνακρίσεως προβάλλεται κατά την δίκην ενώπιον των ενόρκων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Το Κοινό Κοινό, έρωτης της βασι-
λίσσης Μαρίας των Μεδίκων, αναθέτει
στον έμπιστό του Ρινάλδο να ανακαλύψει
τη διαμονή της Γιζέλλας, η οποία είναι έ-
ρωτευμένη με το νεαρό μαρκήσιο Σένκ-
Μάρς που συμπάσκει με τον πατέρα της.
Ο Ρινάλδος ανακαλύπτει τα ίχνη της Γιζέ-
λλας και ο Κοινό Κοινό σπεύδει εις συνάντησίν
της. Ο Ιππότης Κατεστάν φθάνει στην κα-
τάλληλη στιγμή για να σώσει την Γιζέλλα
από τους δυνάστες του Κοινού. Κατόπιν,
συμπλέκεται με έξη μερόβια του στρα-
τάρχου και καταφεύγει σ' ένα δωμάτιο
όπου πέφτει ανείσθητος. Έν τω μεταξύ ο
μαρκήσιος Σένκ-Μάρς, Ιππότης θεράπων
της Μαριόν Δελόρ, την συνοδεύει ως το
μέγαρον του στρατάρχου. Ο Κοινό Κοινό
να απαλλαγεί του Κατεστάν, διατάσσει να
τον θάψουν ζωντανό. Τον σώζει όμως ο
Κοινό Κοινό που τον συνοδεύει ως ακολου-
θός του.]

11.

(Η συνέχεια).

XII Η ΣΥΝΟΜΟΤΙΣ

«Ας επανέλθωμεν στην κοινή οικία της
όδοι Κασσέ κατά την ώρα που ύστερα από
τον Κοινό Κοινό η μαρκήσια Δ' Άγκω έφθασε
έκει. Έφθασε βλεμματικά προς την πόρτα,
χωρίς να σταθεί και προχωρούσα ησθάνθη ένα
τρομερό ρίγος στην καρδιά της.

— Την έκλεισε εκεί! είπε με ανασταναγμό.
Την άγαπα, όπως το προσησφάνθη! Άγαπα
αυτή τη Γιζέλλα! Την λατρεύει! Ο Κοινό Κοινό
μου! Δεν με θυμάσαι! Δεν μαντεύει τι ύπο-
φέρει! Δεν άρκει ότι υποφέρει τον έρωτα της
Μαριίας δια την δόξα σου και δια το μέλλον!
Δεν άρκει το βάσανο της αντιζηλίας μιας Βα-
σιλίσσης;

Έφθασε μέχρι της μικρής πλατείας του
Παλαού Περιοστερεώνος, που ήταν γεμάτη
από πλανοδύους έμπόρους και εύπατρίδας έφλ-
πους, έπειδη η πλατεία αυτή άπετείλει την διά-
βασι από το μέγαρο του Κοινού προς το Ά-
νάκτορο του Λουβρό.

Η Έλεονώρα Γαλιγιά έπεριμένε κάποιον και
έν τω μεταξύ έφαινετο βασανισμένη από ά-
πιστίας σκέψεις:

— Θά έλθη; Παναγία μου, κάμε να έλθη
και θα σου φέρω ένα άγαλμα από καθαρό χρυ-
σάφι!

Ο Κοινό Κοινό ήταν στο μικρό μέγαρο
της όδοι Κασσέ. Στην είσοδο άγρυπνούσε
φρουρός ένας γιγαντοσωμος άράτης με γυ-
μινούς τοίς βραχίονας και τα πόδια, φορώντας
μανδύα από λευκό μετάξι και φέροντας στο
πλευρό μεγάλη σπάθη.

— Μήπως ήλθε κανείς; ρώτησε ο Κοινό Κοινό.
Ο άράτης έκίνησε το κεφάλι του άρνητικώς.
— Και αν κανένας έκανε άπόπειρα να μπη;
Ο μαρκής έγείλασε και έδειξε το σπαθί του.
— Καλά! είπε ο Κοινό Κοινό. Είσαι καλός υπη-

ΜΙΧΑΗΛ ΖΕΒΑΥΚΟ

ΓΙΖΕΛΛΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ρότης!

Ο άράτης υπεκλήθη, έπηρε το χέρι του και
το φίλησε.— Είσαι λοιπόν άφοσιωμένος; επέμενε ο
Κοινό Κοινό.

— Ο μαρκής έγροντίσσε:

— Ναι, αιδέντη.

— Άλλ' ένδομώς ο άράτης πρόσθετε:

— Σχεδόν όσο και στην κυρία μου την Έ-
λεονώρα.

Ο Κοινό Κοινό ανέθηκε την κλίμακα η οποία ή-
ταν στομένη με πλούσιο χαλί. Αιμήτητο
πλούτο είχε ξοδεύσει ο Κοινό Κοινό δια τον στο-
λισμό της φορέας αυτής των ερώτων του.
Ο,τι πολυτίμο ύπαιξε στον κόσμο, τα βαρυ-
τιμότερα καλλιτεχνήματα, τα πλουσιότερα έ-
πιπλα είχε μεταφέρει εκεί μέσα.

Στον αντιβάλλω άγρυπνούσε μία γυναίκα.
Ο Κοινό Κοινό έπροχώρησε χωρίς να της μιλή-
ση. Έτρεμε από συγκίνησιν.

Πόσες φορές όμως είχαν εισέλθει εκεί με
το μείδιμα στα χείλη δια να συναντήσιν την
εγγενή την όποιαν έτιμα δια του προσωριού
έρωτός του! Έν τούτοις έτρεμε. Διότι άγα-
πούσε τώρα, και ο έρως του αυτή τη φορά τον
έκαινε τρολλό.

Είχε στιγμές που έσκέπτετο να την σκοτώσει
με τα ίδια του τα χέρια και να την άπολαύσει
νεκρή άφου ζωντανή τον έπεριφρόνει.

— Άνοιξε μία πόρτα και εισήλθε. Η Γιζέλλα
μέσα στο δωμάτιο τον περιέμενε ήρεμη και ά-
παθής σαν να μη έφοβείτο τίποτε.

Έπροχώρησε προς αυτήν. Η Γιζέλλα δεν
έκίνηθη κρατούσα αυτόν πάντοτε υπό την κυ-
ριαρχία του βλέμματός της.

Ο Κοινό Κοινό άρχισε να συγκινηται. Ησθά-
νετο τον έαυτον του άδινάτο σαν παιδί. Έ-
πλησίαζε και έτρεμε συγκρόνως.

Τέλος έκλινε το κεφάλι και ύψωσε προς
την νέα τα χέρια του έκτεντικά:

— «Ω! Άκούσατε! Άκούσατε τι έχω να σας
είπω! Πρέπει να μάθετε πόσο σας άγατώ.
Δεν σας ζητώ συγγνώμην διότι σας άρπαξα.
Αν μου διεφεύγατε θα ήμουν ικανός να άνα-
τρέψω διόκληση την Γαλλία δια να σας εύρω
πάλιν. Ίδου τι σας προσφέρω. Είμαι πλούσιος
όσο δεν πιστεύει κανείς. Μπορώ να αγοράσω
ένα πριγκιπάτο στην Ίταλία. Μπορώ να έξα-
ναγκάσω τον Πάπα να λήσθ τον γάμο μου με
την Έλεονώρα. Ελεύθερος και πριγκιπ ίσχυ-
ρός, δια τον όποιο θα έμνηση διος ο κόσμος,
πριγκιπ ή όποιος όταν θάξη στο πλευρό του μία
γυναίκα σαν εσάς θα κατορθώσει να πραγμα-
τοποιήσει το όνειρό του Μακμαβέλι, να άνα-
κτήσθ της ζωής του Κάισρος Βοργία και
να γίνη κύριος της Ίταλίας. . . Πριγκιπ
πανίσχυρος και πλούσιος, σας έκτείνω να γί-
νετε σύζυγός μου. Μία λέξις σας μόνον μου
άρκει. Αν μου είπτε ναι, θα βγίητε άμέσως
από εδώ. Έγώ εύτυχής πλέον, τρέχω στην
Ίταλία, ανατρέπω τα πάντα και μετά τρεις,
μετά έξη μήνες πριγκιπ,δουξ της Φεράρας,
σας προσφέρω το πριγκιπατό στέμμα με την
υπόσχεσιν ότι πολύ γρήγορα θα το κάμω βα-
σιλικόν. Αδρά είχα να σας πώ. Σεις τι ά-
παντάτε;

Ο Κοινό Κοινό έταπεινώσε το κεφάλι όπως
κατάδικος την στιγμή που πρόκειται να άκού-
σθ την δικαστική άπόφασιν.

Η Γιζέλλα, η έγγονή του Καρόλου Θ' έ-
μεινε άτάραχη και ψυχρή:

— Έχω να σας άπαντήσω τούτο: «Οτι μου
προσφέρετε πλούτη που έκλέψατε, ότι θα ελ-
οθε πριγκιπ κλέπτης, ότι μου προτείνετε να
ένώσω τη ζωή μου με τη ζωή ενός ληστή. Ο!

κύριε! Δια να δελεάσετε μία γυναίκα σαν έμέ-
να, χρειάζεται κάτι περισσότερο!

Σώπασε. Ο Κοινό Κοινό έταξε τα δόντια. Σε
μία στιγμή είδε τον έαυτον του όπως πρόκειται
ήταν. Κλέπτης, ληστής, παρείσακτος. Άλλά
γρήγορα έσπρώξε το κεφάλι.

— Έστω! είπε. Είμαι κλέπτης και ληστής.
Κάμνω το επάγγελμά μου και την στιγμή αυτή.

Σας κρατώ και σας
λέγω: Ο δούξ της
Άγκουλέμης, ο πα-
τέρας σας είναι αλ-
τή την ώρα στα χέ-
ρια μου. Όμολογεί
ότι συνώμισε κατά
του βασιλέως. Άλλω
θ' άρχισα ή διαίτη
δεν θα διαρκέσθ πολύ.
Είπατε μία λέξη
και σεις ή ίδια άποψη
άνοιγε την πόρτα
της Βασιλίσσης δια
να φύγθ ή πατέρα
όποιος άλλος θα
έβγθ μετάρω από
αυτήν.

Η Γιζέλλα ανατόχισε και πάλιν
δεν άπόφερε να συγκρατήσθ της καρ-
διας της. Η φωνή της όμοια, έσπινθη
μεν άλλά σταθερά, άπήνησε:

— Ο πατήρ μου θα πέθθ. Η άλλη ή-
ταν ή Μαρία των Μεδίκων, μητέρα του Βασι-
λέως. Η έρωμένη του!

Η Μαρία των Μεδίκων, η μητέρα του Λου-
βρόου Π' ή Βασιλίσσα, την όποια ή μαρκή-
σια Δ' Άγκω έλεγε άπλως Μαρία, είχε ύπερ-
βεί το τσαρσακιστό έτος της ηλικίας της.

Ήταν γυναίκα ύπερόχως όμοια της όποιας
τά λήγητα μόλις άρχισε να έλαττώνθ ή ηλικία.
Τό όμοια της είχε άλλοτε της γραμμές των
αφώνων άγαλμάτων. Τό πρόσωπό της είχε
την ψυχρή καλλονή του Φλορεντιανού τύπου.

Άγαπούσε της όμοιες τέχνες. Ο Γάκωβος
ή Μάρς έκπτε γ' αυτήν το Άνάκτορο του
Λουβρόου και ζήτοισε πάντοτε την συμ-
βολή της. Είχε την καλλιτεχνική αντίληψη
και άνεπτυγμένη.

Χαρακτήρ των άφρων πάντοτε, σε ηλικία 40
έτην άγάπησε τον Κοινό Κοινό.

Η Έλεονώρα Γαλιγιά όρθια κοντά στην
πόρτα κατέρωπε με το βλέμμα την Γιζέλλα.
Και το βλέμμα της έκείνο το μαύρο και τό ά-
σπασμένο έμοιαζε με θανατική καταδίκη.

Η Έλεονώρα παρετήρει την Γιζέλλα και ή
Μαρία των Μεδίκων τον Κοινό Κοινό.

Ο Κοινό Κοινό σε ύπερτατο βαθμό άνεπτυ-
γμένη την εύστοφία των αλκιών. Ύπεκλήθη
πρό της Βασιλίσσης λέγοντας:

— Πώς; Η Ύ. Μεγαλειότης έδω;
— Μήπως δεν ήλθα και άλλοτε; είπε ή Μα-
ρία των Μεδίκων, χωρίς να δώσει προσοχή αν
ή την άκουγε ή μαρκήσια Δ' Άγκω.

Άλλά μαρτύρος να φωνάζη χωρίς να φοβή-
θθ ή ή Έλεονώρα θα την άκουγε. Έκείνη
ήναι ή έμνηνησθή προχωρούσε με άργό βή-
μα προς την λιποθυμισμένη Γιζέλλα και
απαλάσσει άρχισε να την περιποιήται όπως
σπύθη, ψιθυρίζουσα συγγνώμης:

— Ωραία! Τόσο όμοια! . . . Και έγώ
τόσο άσχημη! . . . Πολύ άσχημη. . . Οι
αφώνες όμοιοι περί ψυχής, οι ποιητά περί
καρδίας, οι φιλόσοφοι περί πνεύματος. Λέγουν
ότι ή φωνή της έγκειται στο πνεύμα, στην
καρδιά και στην ψυχή. Είναι ψεύδθ! Άπατε-
νός! Δεν έχω τάχα καρδιά που φλογίζεται
από έρωτα, ψυχή μεγάλη και πνεύμα δυνατό;
Έν τούτοις είμαι άσχημη, είμαι τέρας. . .
Αυτή είναι ή όμοια και ο Κοινό Κοινό την λατρεύ-
ει δια την καλλονή της. . . Άλλά έγώ! έγώ
όσο ή καλλονή! Όλο δικό μου τον έρωτα
έχω την Κοινό Κοινό! Ά! Δυστυχία σ' εκείνη, ή όποια
θα μου τον άμνηστηθή. Καί αυτή θα πεθθ
ή όμοια πέθανε ή δεσποινίς δέ Πόνος, όπως
πέθανε ή κυρία δέ Ζιβερονού, όπως πέθανε ή
αυτή εκείνη της όδοι Άγίου Μαρτίνου, όπως
πέθανον ή μία μετά την άλλη όσες έδοκί-
μασαν το φίλημα του Κοινού το όποιο μεταδί-
δον τον θάνατο!

Την στιγμή εκείνη ή Γιζέλλα επανήρχετο
στις αισθήσεις της και άνοιγε τα μάτια. Η
Έλεονώρα την έκοίταξε πάλιν:

— Ηούστασε, δεσποινίς, και ο πατέρας
σας δεν συνέληφθθ ούτε ή μητέρα σας, είναι
ζώντες. Ο στρατάρχης Δ' Άγκω είπε ψέμματα.
Με ένα πήδημα ή Γιζέλλα ευρέθη όρθια και
με την ζωηρότερα έκφραση εύγνωμοσύνης στο
βλέμμα φέρεσε τα χέρια της Έλεονώρας.
— Τό δνομά σας, Κυρία. Τό δνομά σας
δεν τό επαναλαμβάνω κάθε μέρα όταν προ-

Σας κρατώ και σας

λέγω: Ο δούξ της

Άγκουλέμης, ο πα-

τέρας σας είναι αλ-

τή την ώρα στα χέ-

ρια μου. Όμολογεί

ότι συνώμισε κατά

του βασιλέως. Άλλω

θ' άρχισα ή διαίτη

δεν θα διαρκέσθ πολύ.

Είπατε μία λέξη

και σεις ή ίδια άποψη

άνοιγε την πόρτα

της Βασιλίσσης δια

να φύγθ ή πατέρα

όποιος άλλος θα

έβγθ μετάρω από

αυτήν.

Η Γιζέλλα ανατόχισε και πάλιν

δεν άπόφερε να συγκρατήσθ της καρ-

διας της. Η φωνή της όμοια, έσπινθη

μεν άλλά σταθερά, άπήνησε:

— Ο πατήρ μου θα πέθθ. Η άλλη ή-

ταν ή Μαρία των Μεδίκων, μητέρα του Βασι-

λέως. Η έρωμένη του!

Η Μαρία των Μεδίκων, η μητέρα του Λου-

βρόου Π' ή Βασιλίσσα, την όποια ή μαρκή-

σια Δ' Άγκω έλεγε άπλως Μαρία, είχε ύπερ-

βεί το τσαρσακιστό έτος της ηλικίας της.

Ήταν γυναίκα ύπερόχως όμοια της όποιας

τά λήγητα μόλις άρχισε να έλαττώνθ ή ηλικία.

Τό όμοια της είχε άλλοτε της γραμμές των

αφώνων άγαλμάτων. Τό πρόσωπό της είχε

την ψυχρή καλλονή του Φλορεντιανού τύπου.

Άγαπούσε της όμοιες τέχνες. Ο Γάκωβος

ή Μάρς έκπτε γ' αυτήν το Άνάκτορο του

Λουβρόου και ζήτοισε πάντοτε την συμ-

βολή της. Είχε την καλλιτεχνική αντίληψη

και άνεπτυγμένη.

Χαρακτήρ των άφρων πάντοτε, σε ηλικία 40

έτην άγάπησε τον Κοινό Κοινό.

Η Έλεονώρα Γαλιγιά όρθια κοντά στην

πόρτα κατέρωπε με το βλέμμα την Γιζέλλα.

Και το βλέμμα της έκείνο το μαύρο και τό ά-

σπασμένο έμοιαζε με θανατική καταδίκη.

Η Έλεονώρα παρετήρει την Γιζέλλα και ή

Μαρία των Μεδίκων τον Κοινό Κοινό.

Ο Κοινό Κοινό σε ύπερτατο βαθμό άνεπτυ-

γμένη την εύστοφία των αλκιών. Ύπεκλήθη

πρό της Βασιλίσσης λέγοντας:

— Πώς; Η Ύ. Μεγαλειότης έδω;
— Μήπως δεν ήλθα και άλλοτε; είπε ή Μα-
ρία των Μεδίκων, χωρίς να δώσει προσοχή αν
ή την άκουγε ή μαρκήσια Δ' Άγκω.

Άλλά μαρτύρος να φωνάζη χωρίς να φοβή-
θθ ή ή Έλεονώρα θα την άκουγε. Έκείνη
ήναι ή έμνηνησθή προχωρούσε με άργό βή-
μα προς την λιποθυμισμένη Γιζέλλα και
απαλάσσει άρχισε να την περιποιήται όπως
σπύθη, ψιθυρίζουσα συγγνώμης:

— Ωραία! Τόσο όμοια! . . . Και έγώ
τόσο άσχημη! . . . Πολύ άσχημη. . . Οι
αφώνες όμοιοι περί ψυχής, οι ποιητά περί
καρδίας, οι φιλόσοφοι περί πνεύματος. Λέγουν
ότι ή φωνή της έγκειται στο πνεύμα, στην
καρδιά και στην ψυχή. Είναι ψεύδθ! Άπατε-
νός! Δεν έχω τάχα καρδιά που φλογίζεται
από έρωτα, ψυχή μεγάλη και πνεύμα δυνατό;
Έν τούτοις είμαι άσχημη, είμαι τέρας. . .
Αυτή είναι ή όμοια και ο Κοινό Κοινό την λατρεύ-
ει δια την καλλονή της. . . Άλλά έγώ! έγώ
όσο ή καλλονή! Όλο δικό μου τον έρωτα
έχω την Κοινό Κοινό! Ά! Δυστυχία σ' εκείνη, ή όποια
θα μου τον άμνηστηθή. Καί αυτή θα πεθθ
ή όμοια πέθανε ή δεσποινίς δέ Πόνος, όπως
πέθανε ή κυρία δέ Ζιβερονού, όπως πέθανε ή
αυτή εκείνη της όδοι Άγίου Μαρτίνου, όπως
πέθανον ή μία μετά την άλλη όσες έδοκί-
μασαν το φίλημα του Κοινού το όποιο μεταδί-
δον τον θάνατο!

Την στιγμή εκείνη ή Γιζέλλα επανήρχετο
στις αισθήσεις της και άνοιγε τα μάτια. Η
Έλεονώρα την έκοίταξε πάλιν:

— Ηούστασε, δεσποινίς, και ο πατέρας
σας δεν συνέληφθθ ούτε ή μητέρα σας, είναι
ζώντες. Ο στρατάρχης Δ' Άγκω είπε ψέμματα.
Με ένα πήδημα ή Γιζέλλα ευρέθη όρθια και
με την ζωηρότερα έκφραση εύγνωμοσύνης στο
βλέμμα φέρεσε τα χέρια της Έλεονώρας.

— Τό δνομά σας, Κυρία. Τό δνομά σας
δεν τό επαναλαμβάνω κάθε μέρα όταν προ-

— Έφθασε κανένα έδώ σήμερα να
ρώτησε.
— Μία γυναίκα, έξοχότατε, μια γυναίκα
όποια όνομάζεται Βιολέττα.
— Την μητέρα μου, φώναζε ή Γαλιγιά
μοντας από φόβο.
— Πού την έχουν; ρώτησε ο Κοινό Κοινό
νόμος σαν θηρίο.
— Στο από πάνω δωμάτιο!
Ο Κοινό Κοινό έφώναζε:
— Μπελφονό!
Μετ' άλλον ο άράτης της είσοδος άπλως
όμοιος με δαίμονα.
— Μπελφονό, διάταζε ο Κοινό Κοινό
δής επάνω.
Η Γιζέλλα άρχισε να φοβήται ότι ή
λαϊκόντας.
— Ναι, αιδέντη! είπε ο άράτης.
— Θά σταθής μπροστά στην πόρτα και ή
περιμένεις να σου φωνάξθ; Έμωφός;
— Ναι, αιδέντη!
— Και όταν θα φωνάξθ «Βαφός» ή
μής.
Η Γιζέλλα έπρεσ έξηνηλμένη με τα
πια άπλανη.
Ο Κοινό Κοινό έμεινσε και έβρισκοντο
— Ο άράτης την γυναίκα από το
μά και με ένα μόνον κτύπημα θα ής
καί.

Σαν τρολλός, ώρμησε προς την πόρτα

φωναζόντας:

— Έφθασε κανένα έδώ σήμερα να
ρώτησε.
— Μία γυναίκα, έξοχότατε, μια γυναίκα
όποια όνομάζεται Βιολέττα.
— Την μητέρα μου, φώναζε ή Γαλιγιά
μοντας από φόβο.
— Πού την έχουν; ρώτησε ο Κοινό Κοινό
νόμος σαν θηρίο.
— Στο από πάνω δωμάτιο!
Ο Κοινό Κοινό έφώναζε:
— Μπελφονό!
Μετ' άλλον ο άράτης της είσοδος άπλως
όμοιος με δαίμονα.
— Μπελφονό, διάταζε ο Κοινό Κοινό
δής επάνω.
Η Γιζέλλα άρχισε να φοβήται ότι ή
λαϊκόντας.

— Ναι, αιδέντη! είπε ο άράτης.
— Θά σταθής μπροστά στην πόρτα και ή
περιμένεις να σου φωνάξθ; Έμωφός;
— Ναι, αιδέντη!
— Και όταν θα φωνάξθ «Βαφός» ή
μής.

Η Γιζέλλα έπρεσ έξηνηλμένη με τα
πια άπλανη.
Ο Κοινό Κοινό έμεινσε και έβρισκοντο
— Ο άράτης την γυναίκα από το
μά και με ένα μόνον κτύπημα θα ής
καί.

— Έφθασε κανένα έδώ σήμερα να
ρώτησε.
— Μία γυναίκα, έξοχότατε, μια γυναίκα
όποια όνομάζεται Βιολέττα.
— Την μητέρα μου, φώναζε ή Γαλιγιά
μοντας από φόβο.
— Πού την έχουν; ρώτησε ο Κοινό Κοινό
νόμος σαν θηρίο.
— Στο από πάνω δωμάτιο!
Ο Κοινό Κοινό έφώναζε:
— Μπελφονό!
Μετ' άλλον ο άράτης της είσοδος άπλως
όμοιος με δαίμονα.
— Μπελφονό, διάταζε ο Κοινό Κοινό
δής επάνω.
Η Γιζέλλα άρχισε να φοβήται ότι ή
λαϊκόντας.

— Ναι, αιδέντη! είπε ο άράτης.
— Θά σταθής μπροστά στην πόρτα και ή
περιμένεις να σου φωνάξθ; Έμωφός;
— Ναι, αιδέντη!
— Και όταν θα φωνάξθ «Βαφός» ή
μής.

Η Γιζέλλα έπρεσ έξηνηλμένη με τα
πια άπλανη.
Ο Κοινό Κοινό έμεινσε και έβρισκοντο
— Ο άράτης την γυναίκα από το
μά και με ένα μόνον κτύπημα θα ής
καί.

— Έφθασε κανένα έδώ σήμερα να
ρώτησε.
— Μία γυναίκα, έξοχότατε, μια γυναίκα
όποια όνομάζεται Βιολέττα.
— Την μητέρα μου, φώναζε ή Γαλιγιά
μοντας από φόβο.
— Πού την έχουν; ρώτησε ο Κοινό Κοινό
νόμος σαν θηρίο.
— Στο από πάνω δωμάτιο!
Ο Κοινό Κοινό έφώναζε:
— Μπελφονό!
Μετ' άλλον ο άράτης της είσοδος άπλως
όμοιος με δαίμονα.
— Μπελφονό, διάταζε ο Κοινό Κοινό
δής επάνω.
Η Γιζέλλα άρχισε να φοβήται ότι ή
λαϊκόντας.

— Ναι, αιδέντη! είπε ο άράτης.
— Θά σταθής μπροστά στην πόρτα και ή
περιμένεις να σου φωνάξθ; Έμωφός;
— Ναι, αιδέντη!
— Και όταν θα φωνάξθ «Βαφός» ή
μής.

Η Γιζέλλα έπρεσ έξηνηλμένη με τα
πια άπλανη.
Ο Κοινό Κοινό έμεινσε και έβρισκοντο
— Ο άράτης την γυναίκα από το
μά και με ένα μόνον κτύπημα θα ής
καί.

— Έφθασε κανένα έδώ σήμερα να
ρώτησε.
— Μία γυναίκα, έξοχότατε, μια γυναίκα
όποια όνομάζεται Βιολέττα.
— Την μητέρα μου, φώναζε ή Γαλιγιά
μοντας από φόβο.
— Πού την έχουν; ρώτησε ο Κοινό Κοινό
νόμος σαν θηρίο.
— Στο από πάνω δωμάτιο!
Ο Κοινό Κοινό έφώναζε:
— Μπελφονό!
Μετ' άλλον ο άράτης της είσοδος άπλως
όμοιος με δαίμονα.
— Μπελφονό, διάταζε ο Κοινό Κοινό
δής επάνω.
Η Γιζέλλα άρχισε να φοβήται ότι ή
λαϊκόντας.

— Ναι, αιδέντη! είπε ο άράτης.
— Θά σταθής μπροστά στην πόρτα και ή
περιμένεις να σου φωνάξθ; Έμωφός;
— Ναι, αιδέντη!
— Και όταν θα φωνάξθ «Βαφός» ή
μής.

Η Γιζέλλα έπρεσ έξηνηλμένη με τα
πια άπλανη.
Ο Κοινό Κοινό έμεινσε και έβρισκοντο
— Ο άράτης την γυναίκα από το
μά και με ένα μόνον κτύπημα θα ής
καί.

το κεφάλι, το όποιο θα φέρεται στην νέα αυτή
ιδέα. Καταλαβαίνεις;
Η Γιζέλλα δεν άντελαμβάνετο πιά τί συνέ-
βαινε. Προσπαθούσε να στηριχθθ, άλλα κα-
τάπεσε μπροστά στο πάτωμα. Τότε μόνο τα
δάκρυα ανέβηκαν στα μάτια της και άρχισαν
να τρέχουν άρθονα. Ο Κοινό Κοινό έτρεξε προς
αυτήν.

— Μήπως; της είπε, διότι θα φωνάξθ.
Ένας στεναγμός παρατόνον έξέφυγε από το
στόμα της Γιζέλλας.

Τότε άπληνη μανία κατέλαβε τον Κοινό Κοινό.
Εκρηκνόντι πιά τα πάντα. Έλθονόντι άσπρη
αυ έρεδνόντι ότι δεν έκράτει στα χέρια του
την όμοια της Άγκουλέμης, ότι δεν έκράτει
την Βιολέττα.

Σαν τρολλός, ώρμησε προς την πόρτα φω-
ναζόντας:

— Μπελφονό.
Η Γιζέλλα δεν έκίνηθη.
Και ο Κοινό Κοινό άνοιγοντας την πόρτα έ-
κρηκνόντι:

— Έμωφός!
Η πόρτα όμως άνοιξε και ο Κοινό Κοινό πά-
νωσαν σαν

ραπειαν. Να τρώτε φαγητόν εκλεκτόν και πολύ. Να παίρνετε τα φάρμακα που γράφεται. Να μη καταπίνετε τα πύελα, ών να κάμπετε εξέτασιν. Εάν αβγή αποθή δετική να καταφύγετε εις Σανατόριον ίνα ακολουθήσετε αποτολεσματικήν διά πνευμοθώρακος θεραπείαν.

Δίδα Μαίρη ν.—Ποιν κοιμηθήτε να κάμπετε επάλειψιν με την εξής αλοιφήν :

Précip. jaune Hg 0,05 vaseline pure 5,0

Ελλην Φωτί ο υ.—Τα παιδιά σας θα είναι υγιή άρκει από μικράς ηλικίας να παίρνουν δυναμωτικά. Να αδυνατίσετε τοπικώς είναι αδύνατον.

Αναγνώστρις ν.—Εάν είσθε άγανθος, να παίρνετε μόνον Sirop iodure de fer 300 gr. Δύο κοχλιάρια σούπας ήμερησίως. Εάν όχι, να μās γράψετε.

Ναυαγισώσθη ν Ν. Κ.—Διά την υπερχλωρίαν δεν μπορείτε να κάμπετε τίποτε. Τό ο λ α ν Τ.—Πού είναι ή φθειρίασις ; Πάντως χρησιμοποείτε : Polysulfure de potassium 25,0. Eau 300,0. Χρήσις εξωτερική. Είς ένα ποτήρι νερό θερμόν δύο κοχλιάρια σούπας ζέλινα και πλύσεις διά βάμβακος.

Μερόπη ν.—Νά επισκεφθήτε οδοντίατρον.

Τατιάνα ν.—Νά ζυγισθήτε και να μās γράψετε. Τό πάχος μήπως είναι, οικογενειακόν ;

Αγνή ν Κάρδιαν ν, Πειραιά.—Δέν έχετε τίποτε τό σοβαρόν. Να κάμπετε ψυχρολουσίαν, από τού χλιαρού εις τό ψυχρότερον.

Βόρελλον, ένταύθα.—Διά να θεραπευθήτε να υποβλήθητε εις τριήμερον συστηματικήν θεραπείαν.

Αξιωματικό ν.—Η διαίτα δέν ώφελεί. Να πάρετε λιθίνη, κατά συνταγήν ιατρού. Εάν οι πόνοι εξακολουθούν να αποφασίσετε εγγείρισιν.

Δ. Β. Ν: κ ο λ. Θεσ νίκη ν.—Επιτρέπεται ό γάμος και ή τεκνοποιία, εάν εθεραπευθήτε από την σφιλιν ριζικώς. Τούτο θα σας τό θεβαίωση ό ιατρός σας.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Στάμου, "Αγ. Θεόδωροι, Π. Κακούρον, Χώραν Τριφυλίας, Π. Βρατσάφλην, Σύρον. Βιβλία δέν εστάλησαν, διότι δέν συνεμορφώθητε πλήρως με τους όρους του διαγωνισμού. Είς τās κατωτέρω στήλας θα πληροφορηθήτε πώς δύνασθε να τὰ προμηθευθήτε.—Δ. Πανουργιάν, Λεβένδειαν. Δέν γνωρίζουμε την διεύθυνσιν σχολής στενογραφίας. Η σοκολάτα Νεστέλε πωλείται εις όλα τὰ καλά έδωδεμο-

Η ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

- 1) Η "Εβδομάς" εκδόει κατά μήνα ένα τόμον διά τους αναγνώστας της, οι όποιοι θα προσέ- σουν έτσι σιγά-σιγά να σχηματίσουν μια δό- κληρή βιβλιοθήκη από εκλεκτά βιβλία. Ο τε- λευταίος τόμος (Νοεμβρίου), είναι το δογμα- τικώτατο έργο της Γκαρσίγιας Ντελέντα ή "ΣΤΑΧΤΗ". Κάθε έπαινος περιτελεί για την συγγραφέα αυτής που έτιμήθη με τό βρα- βείο Νόμπελ. Κάθε αναγνώστης της "Εβδο- μάδος" δύναται να αποκτήσῃ τό βιβλίό, απο- στέλλοντάς δρ. 5 δι' έκαστον τόμον διά ταχυ- πόστω.
- 2) ΣΥΠ ΟΝΕΙΡΟ ΑΓΑΠΗΣ ένα λεπτό χαριτωμένο μυθιστόρημα που θα γοητεύ- σουν όλοι.
- 3) ΝΤΟΛΗ ΝΙΚΒΑ ΝΤΟΛΟΡΙΤΑ έρωτ. ήμερολόγιο ενός ήδονικού κι άτυχου έρω- τιστή.
- 4) ΠΩΔ ΜΠΟΥΡΖΕ της Γαλλικής Ακαδημίας ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ.
- 5) ΝΤΕΛΑΥ Ο ΑΠΙΣΤΟΣ ένα άριστουργηματικό δείγμα της γυναικείας φιλοσοφίας.
- 6) ΔΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ συλλογή από τὰ καλλίτερα ποιήματα παλαιών και νέων ποιη- τών.
- 7) ΓΡ. Ν. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΤΣΑΣ Αθηναϊκό μυθιστόρημα

προσθέντες ανά 5 δραχμάς δι' έκαστον τό- μον.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ. Διά να λάβετε τὰ άνωτέρω βιβλία δέον να τὰ ζητήσετε άμέσως, τό βραδύ- τερον δέ μέχρι της 30 Δεκεμβρίου 1929. Σπεύ- στε να έποφελήθητε. Μι τον τρόπο αυτόν θα αποκτήσετε σε ελάχιστον χρόνον άριστοιάτην και κομψοτάτην συζην καλλι- βιβλίων Έλλήνων και ξένων συγγραφέων. Προσεχής τόμος θα είναι :

ΝΤΟΛΗ ΝΙΚΒΑ : ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΜΑΡΙΟΝΕΤΕΣ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ !

δολομέταξες... απόδρ. 550 »
 Παλτά Λούτρ μάλ-
 λινά καλορα-
 μένα » 950 »
 Παλτά από Ντρά
 Ζιμπελιν με
 γούνες » 975 »
 Παλτά από Κασσά
 φανταιζι μέγου-
 νες » 800 »

Όλα τὰ γυναικεία φορέ-
 ματα έτοιμα και επί πα-
 ραγγελία Χοροϋ, Νυμ-
 φικά, Περιπάτου.

Παιδικά, Καζάκες κλπ.

Δεχόμεθα επίσης παντός είδους
 έξωτερικά ύφάσματα προς
 ραφήν με φασόν από
 150 και άνω.

Τμήμα Καπέλλων έτοιμών και επί παραγγελία.

Καστόρινα Καπέλλα από γνήσιο
 ευρωπαϊκό πέλμα καλογα-
 νισμένα δρχ 95, 125, 150, 175

Τμήμα Ψιλικών

Κάλτσες γυναικείες μουσελιν δρχ. 18,
 25, 30, 35, 40, 43, 49.
 Κάλτσες μεταξωτές δρχ. 45, 75, 95,
 100, 115, 125.
 Κυλότες γυναικείες δρχ. 30 και άνω
 Μανδήλια, γραββάτες, φανέλλες, έ-
 σόβρακα, τσάντες γυναικείες,

—Μη παραπονείσαι φίλη μου που
 δέν έχεις γραμμές στο σώμα σου, και
 εγώ ήμουν ή ίδια πριν γείνω πελά-
 τισσα του ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ. Αν θέ-
 λης να βεβαιωθής πρόσεξε τό τιμο-
 λόγιόν του :

Τμήμα έτοιμων φο-
 ρεμάτων.

Έτοιμα Γυναικεία
 παλτά απόδρ. 400 και άνω
 Ρόμπι ντε σάμπρ. » 90 »
 Έτοιμα φορέματα
 καλοραμμένα
 Σπόρ, μάλλινα,
 κασά. » 390 »
 Έτοιμες Ζορζέτες

καλτσοδέτες, τσιράντες, άρώμα-
 τα. Όλα τὰ καλλυντικά, μπιζού
 και όλα τὰ άνδρικά και γυναι-
 κεία είδη ΠΑΜΦΘΗΝΑ.

Τμήμα Υφασμάτων

Βελούρ-ντε-λέν Γαλ..... δρχ. 75
 Ζωρζέτες δολομέταξες 6 πλχ. » 72
 Φουλάρια έμποιμέ... » 45
 Φανέλλα Πυροή... » 27
 Σεβιότ..... » 38
 Κασσά δλόμαλα δι-
 πλόφαρδα » 80
 Ντρά Ζιμπελιν δλό-
 μαλλα..... » 140
 Κασσά Φανταιζι διά
 παλτά δλόμαλλα... » 115

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ

(εις δισκία χάπια) Ειδικόν Γαλλικόν φάρμα-
 κον κατά της Συφυλίδος Έγκκεκριμένον παρὰ
 Ιατροσυνεδρείου της Ελλάδος και της
 Σχολής Πανεπιστημίου Παρισιών. Αντα-
 σωποι. Υίοι Κ. ΦΩΤΙΑΔΗ Στ' Αθηνών
 ραία Έπιστημονικά οδήγια παρὰ Σω-
 δολόγω κ. Φωτίω Μοσχούλα, Αθήναι
 Πειραιώς 8 επίσης και εις τό Ιατρικόν
 Χαρ. Τρικούπη 14.

ΧΙΟΝΙΣΤΡΕΣ

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ

ΜΕ
ΤΟ

ΕΥΓΚΑΛΑΝ

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ Φ. ΜΑΡΧ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7 ΑΘΗΝΑΙ
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ Ι. ΜΠΙΤΣΟΣ ΕΡΜΟΥ 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Είναι δυσδυχής !!!
 Υποφέρει από ρευματισμούς
 Υποφέρει από αρθριτισμόν

Είναι εύδυχής !!!
 Εθεραπεύθη πλήρως
 δια της
 Gichticin

Gichticin δισκία και άλοιωή Α. ΗΑΕΡΙΝΓ Goldach (Suisse)
 ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΔΗΓΙΑΣ
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ : Φ. ΜΑΡΧ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7- ΑΘΗΝΑΙ
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ : ΙΩΑΝΝ. ΜΠΙΤΣΟΣ ΕΡΜΟΥ 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

εἰς ὅλα τὰ
καλὰ καταστή-
ματα φωτογρα-
φικῶν εἰδῶν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΑΚΟΜΗ ΣΗΜΕΡΑ
1 Bessa

Η
ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ
 ΤΑΧΥΤΑΤΗ
 ΜΗΧΑΝΗ ΠΡΟ-
 ΤΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΑΣ
 ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΑΚΑΡΙΑΙΩΣ
 ΑΝΟΙΓΕΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕ-
 ΣΩΣ ΕΤΟΙΜΗ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΑΔΥΝΑΤΟΝ
 ΝΑ ΣΦΑΛΛΗΤΕ
 ΚΑΝΟΝΙΣΑΤΕ ΜΟΝΟΝ
 ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΤΟΤΕΙΟΝ ΟΜΑ-
 ΔΑ Ή ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΣΑΤΕ
 ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ
 ΚΑΘΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΦΩΙΧΤΛΕΝΔΕΡ ————— ΜΠΕΣΣΑ

 Η ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΡΚΑΣ
 = ΜΕΤΑΞΥ ΟΛΩΝ =
 ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΥ ΟΙΚΟΥ
 ΦΑΚΩΝ
VOIGTLAENDER
 ΙΔΡΥΘΕΝΤΟΣ ΤΩ 1756

Η ΜΑΡΚΑ
Voigtlander
 ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΗΣΙΣ

175 ΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑ

Voigtlander

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Lina Cavalieri

ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ : Βουκουρεστίου 3
ΒΟΛΟΣ : Παύλου Μελά 24
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 4

ΚΡΕΜΕΣ ημέρας και νυκτός
 ΛΟΣΙΟΝ διὰ λιπαρά και στεγνά δέρματα
 ΠΟΥΔΡΕΣ διαφανείς, εἰς ὅλα τὰ χρώματα
 ΚΟΚΚΙΝΑ χειλέων και προσώπου
 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ διὰ βλέφαρα και Βλεφαρίδες
 ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΕΣ λεπτότατες
 ΛΟΣΙΟΝ κατὰ τῶν πανάδων κτλ.
 ΑΛΑΤΑ λουτρῶν λεπτῶς ἀρωματισμένα
 ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ χειρῶν και διὰ μανικιούρ.
 ΑΡΩΜΑΤΑ διὰ κυρίας και κυρίους

Τυπογραφικά Καταστήματα ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ Νοταρά 17—Ἀθήναι